

Naslov originala:

Sämtliche Gedichte & Ich Weiss Keine Bessere Welt

Ingeborg Bachmann

Copyright © 1978 Piper Verlag GmbH, München

Copyright © 2021 ovog izdanja KONTRAST izdavaštvo

Za izdavača:

Vladimir Manigoda

Uredništvo:

Jelena Nidžović

Anja Marković

Prevod:

Nikolina Zobenica

Lektura i korektura:

Kontrast izdavaštvo

Dizajn korica:

Tijana Kazimirović

Štampa:

F.U.K. d.o.o.

Tiraž:

1200

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

INGEBORG BAHMAN

IZABRANE PESME

Prevod i pogovor: Nikolina Zobenica

KONTRAST
Beograd, 2021.

ODABRANE RANE PESME

JA

2.

Ropstvo ne podnosim
Ja sam uvek ja
Ako nešto hoće da me savije
Radije se slomim.

Ako teret sudbine
ili sila ljudska
dođu, onda jesam ja i onda ostajem ja
I onda ostajem ja do poslednje kapi snage.

Zbog toga sam uvek samo jedno
Ja sam uvek ja
Ako se penjem, penjem se visoko
Ako padam, padam do kraja.

POKRET SRCA
IZBOR

NAKON SIVIH DANA

Jedan jedini sat da budem slobodna!
Slobodna, daleko!
Kao noćne pesme u sferama.
I da visoko letim iznad dana
želela bih
i da zaborav potražim – –
preko tamne vode da pođem
za belim ružama,
svojoj duši da dam krila
i, o Bože, da više ništa ne znam
o ogorčenosti dugih noći
u kojima oči postaju krupne
od bezimene nevolje.
Na mojim obrazima počivaju suze
iz noći ludila,
zablude lepe nade,
želje da lance pokidam
i svetlo ispijem – –
Jedan jedini sat da svetlo gledam!
Jedan jedini sat da budem slobodna!

GLEDAJUĆI GORE

To što se nakon bljutavog užitka,
Ponižena, ogorčena i bez svetla
Saberem i u sebe posegnem
Još me čini vrednom.
Ja sam bujica
Sa talasima koji traže obalu,
Žbunje koje baca senke u pesku,
Zraci sunca koji ogreju,
Čak i ako samo jednom.

Ali moj put je bez milosti.
Njegov pad me gura prema moru.
Veliko, veličanstveno more!
Ne poznajem drugu želju osim ove
Da se u strujanju rasplinem
U beskrajnom moru.

Kako može žudnja
Da pozdravim milije obale
Da me zarobi,
Kad krajnji smisao
Još uvek poznajem!

PITAM

Pitam se svakog časa hiljadu puta
Odakle mi je stigla ta svest o teretu,
Ovaj tupi, sve dublji bol.
Odavno sam izgubila svu radost
Da sebe osećam u iznemoglostima,
Izmučena sam dok nastavljam dalje
I ogorčena što ne mogu da se branim.

Tresem se dok gledam ka nebu,
Okušavam se u užitku i besnilu.
Zavadila sam se s Bogom i njegovim svetom
I sama nisam nikada u klečanju osetila
Da postoji mir poniznosti
Koji svi drugi tako lako zasluže.

Ipak moram da budem Božja, u svoj protivrečnosti.
Da verujem u njega kao što verovati moram,
Mora neophodno da me iz svog zraka preda.
Kako si umoran, svete, koji si me rodio,
Jedino spreman da mi staviš lance
I, da mi tamo gde mogu da plamtim i da se zanesem,
Svoje senke čvršće urežeš.

U LETO

Između spavanja i snova
U raskošnim pojavama
Moj pogled nagore šeta
Ka beskrajnim visinama.
Kakav zapenjeni život!
Oblak za oblakom leprša
Kao užareni sati,
Oni će utonuti
Usred tamnog bola
Močvarnog jezerceta.
Ništa se ne pokreće u meni,
Vrućina koja prži
bacila me u mir.
Dan za danom ide.
Moje oči ga uvek vide,
Zlatno Sunce.
Jednom će ostati
Tamo gde se senka kao oblak penje.
Gorko je propuštanje.

PREPREKE

Ako upališ svetla
i velike vatre
što nadaleko sijaju
bez kraja.

Ako u koprenu od dima baciš
baklje što palacaju,
iz očiju i srca prospeš
sve što poseduješ.

Uvek je to samo pokušaj,
put koji se napipava,
uvek samo tvoja slika
koju nosiš od svetla.

U SUSRET ZIMI...

I

Nikada nisam htela da tako potonem
i neću da verujem
da su me sveti časovi
koje sam čak i u metežu pronalazila,
napustili kao ćudljivi vetrovi.

Lutaću i tražiti.
I kad ih jednom pronađem,
nikada više neću dopustiti
da me neprijatni dani
iskrzaju kao svileno platno.

Imala sam samoću i plačem
jer sam je tako lako ostavila
onome kome je došla da daje.
Sigurno je došla da daje
dok je mene hvatao san!

II

Bolna je svaka noć
Kada si dan na izmaku,
Vezana, da bi ga sasvim ispunila
Mirno promislila.

Zjapeće duboko dno
Između željenog postojanja
I ograničavajućeg kruga
Njegovog bljutavog ispunjenja.

Kada si i u snu
Već mnogo puta obuhvatila
Nebo i veličanstvene visine,
To ostaje samo san.

IZBOR PESAMA 1948–1953.

